

Dosarul nr. 2ra-1926/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Al. Sandu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) m. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mocanu Serghei, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției, Judecătoria Soroca, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova, intervenient accesoriu Administratorul autorizat Bostan Nicolae cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2021, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Judecătoria Soroca, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova, intervenient accesoriu Administratorul autorizat Bostan Nicolae cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Mocanu Serghei a menționat că la 27 iulie 2015, a depus la Judecătoria Soroca cerere de chemare în judecată împotriva ÎIS ”Acva Nord” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Totodată, la 21 octombrie 2015, SRL ”Rativestcom” a depus la Curtea de Apel Bălți cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de ÎIS ”Acva Nord”.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL ”Rativestcom”, iar în

scopul prevenirii modificării bunurilor debitorului, au fost aplicate măsurile de asigurare corespunzătoare.

La 30 decembrie 2015, a depus cerere de alăturare la cererea introductivă cu solicitarea de a fi validate creanțele în sumă de 1 433 548,72 de lei cu titlu de datorie și suma de 793 655,73 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL "Rativestcom" și s-a constatat insolvabilitatea debitorului ÎIS "Acva Nord", iar în calitate de administrator a fost desemnată Coltun Elvira, care s-a obligat să notifice creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, termenul limită fiind stabilit până la data de 14 martie 2016.

La 11 martie 2016 și 14 martie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca, SRL "Rativestcom" și SA "Fee Nord" au înaintat cereri de validare a creanțelor.

La 20 aprilie 2016, Panici Tudor, invocând că este reprezentantul debitorului, a depus contestații la creanțele înaintate.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor debitorului întocmit de administratorul autorizat la 10 iunie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca, SRL "Rativestcom", SA "Fee Nord" și Mocanu Serghei au fost incluși cu sumele creanțelor solicitate.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2016, au fost respinse contestațiile depuse de Panici Tudor.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2016, a fost respins recursul declarat de Panici Tudor.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Centru din 26 octombrie 2018, s-a încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată împotriva ÎIS "Acva Nord" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat a fost obligat să-i restituie suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Reclamantul Mocanu Serghei a reiterat că Serviciul Fiscal de Stat nu i-a restituit taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Totodată, a specificat că prin încheierea Judecătoriei Soroca din 19 septembrie 2018, s-a aprobat planul de restructurare a debitorului ÎIS "Acva Nord" și s-a numit în calitate de administrator al procedurii planului Bostan Nicolae.

Prin urmare, a reiterat că deși a expirat termenul de executare a planului de restructurare, nu i-a fost restituită creanța validată.

În consecință, a specificat că instanța de insolvabilitate și administratorul autorizat Bostan Nicolae au un comportament pasiv și nu întreprind măsurile legale pentru stingerea creanțelor validate, ce constituie documente executorii potrivit Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, astfel fiind încălcat dreptul său la examinarea în termen rezonabil a cauzei și achitarea unor drepturi într-un termen rezonabil.

Reclamantul Mocanu Serghei a solicitat constatarea încălcării dreptului său la examinare și executarea în termen rezonabil a unor drepturi civile privind încasarea

și achitarea (executarea) în beneficiul său de la debitorul ÎIS "Acva Nord" a sumei de 1 433 548,72 de lei cu titlu de datorie și suma de 793 655,73 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea de la bugetul de stat a sumei de 20 000 euro cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 2 217 204,45 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 27 iulie 2015, Mocanu Serghei a depus la Judecătoria Soroca cerere de chemare în judecată împotriva ÎIS "Acva Nord" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

De asemenea, la 21 octombrie 2015, SRL "Rativestcom" s-a adresat la Curtea de Apel Bălți cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de ÎIS "Acva Nord".

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL "Rativestcom", cu aplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare, iar la 30 decembrie 2015, Mocanu Serghei a depus cerere de alăturare la cererea introductivă, prin care a solicitat validarea creanțelor în sumă de 1 433 548,72 de lei cu titlu de datorie și suma de 793 655,73 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL "Rativestcom" și s-a constatat insolvența debitorului ÎIS "Acva Nord", iar în calitate de administrator a fost desemnată Coltun Elvira, care s-a obligat să notifice creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, termenul limită fiind stabilit până la data de 14 martie 2016.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor debitorului întocmit de administratorul autorizat la 10 iunie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Soroca, SRL "Rativestcom", SA "Fee Nord" și Mocanu Serghei au fost incluși cu sumele creanțelor solicitate.

Prin încheierea Judecătorei Soroca, sediul Centru din 26 octombrie 2018, s-a încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată împotriva ÎIS "Acva Nord" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat a fost obligat să-i restituie lui Mocanu Serghei suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

La fel, instanța a reținut că conform planului de stingere a creanțelor acceptat de Adunarea creditorilor și confirmat de instanța de insolvență prin hotărârea din 19 septembrie 2018, a fost prevăzută achitarea creanțelor creditorilor de rangul II-IV în mărime de 100% și neachitarea creanțelor de rangul V.

Astfel, creanța creditorului Mocanu Serghei validată la rangul V în mărime de 793 655,73 de lei, nu a fost prevăzută a fi achitată conform planului, iar conform art. 190 alin (6) din Legea insolvenței, este prevăzută prelungirea planului procedurii de restructurare.

Deci, instanța a concluzionat că nerecuperarea unei datorii din cauza că debitorul nu posedă bunuri suficiente, nu-i poate fi imputată statului decât și în măsura în care această omisiune este imputabilă autorităților naționale.

În concluzie, instanța a specificat că nu au fost identificate din partea instanței de judecată și a administratorului insolvenței careva încălcări a dreptului de examinare și executare în termen a cauzei, deoarece creanța de rangul V a lui Mocanu Serghei validată în cadrul procedurii de insolvență, a fost prevăzută în programul de stingere a creanțelor și instanța de insolvență, administratorul alături de ceilalți creditori au căutat diferite remedii în vederea obținerii de mijloace financiare și achitarea creanțelor validate, inclusiv prin propunerea, aprobarea și inițierea procedurii de restructurare a debitorului.

Totodată instanța a constatat că procedura insolvenței nu constituie o procedură contencioasă în contextul legislației procesual-civile și respectiv nu cade sub incidența Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Mai mult ca atât, procedura de insolvență presupune un complex de măsuri necesare pentru a fi întreprinse de către administrator, acest proces este destul de anevoios și necesită o perioadă mai îndelungată de timp, care în opinia instanței nu a fost depășit.

Astfel, identificând netemeinicia pretențiilor înaintate de Mocanu Serghei în partea constatării încălcării termenului rezonabil de examinare și executare a unor drepturi civile de încasare a datoriei în cadrul procedurii de insolvență, instanța a ajuns la concluzia de a respinge și pretenția ce ține de repararea din contul statului a prejudiciului moral în mărime de 20 000 euro și a prejudiciului material de 2 217 204,45 de lei.

În același context instanța a menționat că este în imposibilitate să se expună asupra încălcării termenului rezonabil de executare a hotărârii în partea restituirii taxei de stat în mărime de 25 000 lei, deoarece o asemenea pretenție nu a fost solicitată în acțiunea înaintată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, s-a respins apelul declarat de Mocanu Serghei și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021.

La 19 noiembrie 2021, Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Mocanu Serghei, în motivarea recursului a invocat că instanțele la judecarea cauzei au interpretat și aplicat greșit normele de drept material și nu s-au expus motivat la toate circumstanțele de fapt și de drept a litigiului, ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

De asemenea, a menționat că în instanța de apel, cauza a fost examinată în absența sa, fiind respinsă cererea de amânare.

La 03 decembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Judecătoria Soroca, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova și Ministerul Justiției la data de 07 decembrie 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 108-110).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 07 octombrie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 noiembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mocanu Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mocanu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari